

zoper 82. V to so naši volili: č. g. M. Lendovška, župnika v Makolah, g. Fr. Fluher-ja, župana pri sv. Petru, g. Iv. Gerta, župana v Framu in g. Fr. Mlakar-ja, posestnika v Hošnjici. C. kr. okr. glavar pa je volil našega g. Antona Jerovška, posestnika iz Nove vesi, nasprotnika J. Millemotha, posestnika iz St. Lorenca pa g. Wresner-ja iz Svičine. Predsednik volilni komisiji bil je č. g. M. Lendovšek vse skozi izvrstno. Volitev je šla gladko, drugače pa tudi ni bilo mogoče, saj se je vse že vedelo naprej. Glasov je dobil tu v Mariboru g. baron Goedel 107, g. dr. Schmiederer pa 83. Iz Konjice je prišel kmalu brzovjav, da je tam za g. Goedelna 46, nasproti pa samo 6 glasov, delj časa pa je izostal brzovjav iz Slov. Gradca, nazadnje pa je ob 1 $\frac{1}{4}$ vendar-le prišel, češ, da je tudi tamkaj za g. Goedelna zmaga za 42 glasov proti 24. Lahko si človek misli, koliko je pri tem glasu bilo veselje za Slovence, za vse, ki so k tej veličastni zmagi kakor že koli kaj pripomogli. Kako pa so nasprotniki pri tem gledali, kako se bolj vlekli, kakor pa odhajali, kaj potlej vse počenjali — o tem molčimo. — Slovenci pa so tu zopet enkrat pokazali — očitno, pred vsem svetom —, da smo in čemo biti svoji gospodarji na svojih tleh, — da nočemo več biti peti tujecev za podlago. Bog bodi za naprej z nami!

(?)

Gospodarske stvari.

Zelena klaja in paša.

Glavna stvar pri zeleni klaji je, da previden kmetovalec vedno za to skrbi, da ima o vsakem času zadosti zelene, poleg tega pa zmerom tudi suhe klaje, posebno slame. Kajti suha klaja je ravno tako potrebna, kakor zelena. Slama je namreč zaloge in zavarovanje za krmljenje v hlevu, vrh tega pa tudi poravna razmera redivnih snovi v zeleni klaji in je tudi iz zdravilstvenih ozirov potrebna.

Prestop k zeleni klaji se mora polagoma napraviti, tako, da blizo 14 dni preteče, predno se do same zelene klaje popolnoma prestopi. Zelena klaja pa se s slamo pomešana zreže ali pa se s suho klajo na dan začenja in konča.

Zelene klaje se ne sme naenkrat več, nego je je za jeden dan potrebno, naseči. Prav je, če se na dan po dvakrat po njo gre. Zjutraj morda jedno uro po solnčnem vzhodu, zvečer pa predno začne rosa padati. Zeleno klajo o poludne seči, ko je od solnčnih žarkov skoz in skoz pregreta, ni posebno priporočba vredno.

Nakošena klaja se mora vedno na hladnem prostoru hranjevati, kamor solnčni žarki ne morejo priti. Tudi se ne sme na velike kupe nanositi, da se ne vgreje in ne ovne. Vgreta in vela zelena klaja se mora pred pokladanjem raztrositi, z mrzlo vodo poškopiti, da se zopet očvrsti.

Klaja, ki je preveč od dežja premočena, se mora s slamo pomešana pokladati. Tedaj se mora

slama med zelenje pomešati, kar se potem ali zreže in položi, ali pa tudi cela živini poklada.

Obroki pokladanja se morajo na tanko držati in dobro je vsakokratni delež na večkrat porazdeljen položiti.

Ni posebno varno brž po vžitku zelene klaje živino napajati. Boljše je to nekoliko časa prej ali pozneje storiti. Pri prežvekovalni živini naj se z napajanjem počaka, da začne prežvekovati.

S prav posebno previdnostjo si mora z vso mlado sočno zeleno klajo postopati, posebno z rudečo deteljo. Da se obroki pokladanja strogo vzdržijo, da živina tako hlastno ne jemlje v se klaje, razdelitev v manjše dele in pa previdno napajanje je še posebne važnosti. Tudi slame ne sme manjkati, če se hoče zabraniti, da se katero živinče ne napihne.

Pri vsej zeleni klaji, ki ni brez vsega madeža, je posebne previdnosti potreba. Naj se je manj polaga in še to s posebno pozornostjo!

(Konec prihodnjic.)

Sejmovi. 7. junija: Loka; 8. junija: sv. Martin pri Slov. Gradcu, sv. Miklavž na polji, Strass, Zeleni travnik; 9. junija: sv. Marjeta na Dravskem polji, Pilštanj, Trbovlje; 11. jun.: sv. Primon, Jurkloster; 13. junija: Blanca, sv. Andraž, Loče, sv. Janž na Dravskem polji, Brežice, Rogatec, Žavec in Žigriški vrh.

Dopisi.

Iz Ljutomera. Po svojem poslu sem te dneve vlekel skoz Ljutomer, pustil sem svojim klušam nekoliko počitka, pa tudi sam sem si hotel nekoliko odehniti. Popraševal sem svoje znance za eno in drugo reč, kakor se navadno na potu godi. Se vè, da nisem pozabil pozvedovati za narodno življenje. Povedalo se mi je na mojo žalost, da med narodno stranko zloge ni; in da nemškutarji zobljejo neodločne Slovence in zapirajo v svoj gladovni koš. Reklo pa se tudi je, da stebra ni, na katerega bi se slabotni naslanjali, čreda je brez voditelja. Bili so tukaj nekaj boljši časi. Tukaj je za daljno okolico začelo izhajati solnce narodnega življenja, ki je budilo in izdramilo — mislim na čase g. dr. Klemenčiča in na neprestrašene njegove sodelavce, zdaj pa neki začnejo pokrivati oblaki mlačnosti narodno polje.

Pri volitvah za državni zbor, pokazalo se je koliko in kaj kdo velja. Ako ptice po glasu spoznamo, bolj gotovo spoznamo ljudi po njihovem glasovanju, bodi si za kaki boder zastop. Na kmetih se je volilo v Ljutomerskem okraju dobro, konsevativno; o tem nihče ni dvomil.

Kako pa bo za trge od naših tržanov? Slovenci v trgu še vedno dremate, mislite li celo zaspati? Se vas nič ne prime, ako pomislite, kako so se lansko leto pri volitvi g. Ausserer-ja nemškutarji obnašali? Ne samo, da so darežljivo v žepe

segali, govori se, in dokazano bi rekel, je, da so trije trški Slovenci dobili od njih vsak po goldinarji. Nesramneži so jih vzeli, ter šli v Kležovje na sejem, kjer so jih zapili; ubogali so naše sovražnike, in niso prišli k volitvi. Pripoveduje se tudi od slame in praseev, ki so šli za darilo. Da so nemčurski liberalci tako darežljivi bili, bi ne zameril, zamerim pa njim, in za celo življenje njih mora biti sram, ki so za goldinar ali za kako bodi drugo darilo svojo slovensko mater zatajili in izdali. Sram jih bodi!

Kaj pa so po zmagi nemški liberalci storili? Odpovedali so zaslužek slovenskim obrtnikom, ki niso hoteli proti svojemu prepričanju za njimi korakati. Tako je storil trški klobučar, popolnoma slovenske krvi, kakor sem slišal, od Velike nedelje doma, ki je svojemu poprejšnjemu kovaču kmalu po volitvi delo odpovedal, ker je vkljub prejšnjemu siljenju z odpadniki volil. Baha se neki ta klobučar, izgovarjaje se, ako bi nemški ne znal, bi ne bil nikdar to, kar sem. Človeče! ako bi tudi nemški ne znal, bi bil to, kar si — nič več in nič manj — klobučar. Enako je storil njegov bližnji — trgovec — in eden drugi blizo glavarskega poslopja, ime sem pozabil, ki sta taistemu kovaču z naprej odpovedala delo.

Trški Slovenci in okoličani storite po njihovem zgledu. Nemčurji le samo vašo mošnjo radi imajo, od vas so se tudi vbogatili, vas in mili vaš narod pa bi v žlici vode potopili, če bi le mogli. Nesite vaše denarje k vašim ljudem, k slovenskim trgovcem in obrtnikom, tam dobite enako blago, in še mogoče po boljši ceni, kakor pri sovražnikih našega naroda. Toraj vsak k svojemu!

Trški Slovenci, vas pa bi zarotil, da pri prihodnjih volitvah v občinski zastop, pokažete, da ste na domači zemlji sami gospodarji, in da se ne date voditi od kakih pet mož, ki se za Nemce imajo, in pa od njihovih privržencev, slovenskih odpadnikov, ki po sili hočejo biti Nemei, pa nikoli ne bodo, ker njih je rodila mati slovenska, to svedočijo krstne bukve. Ljutomerski Slovenci ne hodite rakovo pot, ampak naprej. Tako imenovanim Nemcem pa bi zapel staro slovensko pesem:

Erjav kakor Judež bodi,
Naj ga pes za plotom je,
Med Slovence naj ne hodi,
Kdor je nam pravičen ne!

Iz Črešnjevca. Čast in hvala vrlim narodnim pošteniakov Črešnjevskim naj bo pred pošteniakov svetom. Vender so enkrat premagali nemčurje pri volitvi volilnih mož 23. t. m. Bil je ta dan, dan rešitve iz nemčurske sužnjosti. Napenjali so nemčurji vse moči. Prišlo je iz Maribora nemčurjem na pomoč sodec žganjice, dva sodca pive in dva kozla v gostilno vrliga poprejšnjega narodnjaka pri farni cerkvi, ali žalibog da se je zdaj zazabil, desertiral in smuknil v nemčurski koš. Znani S. pridigoval je po Starem logu, da izvira človek iz mrkayce (gotovo on in jegovi pajdaši); po Lukanji

vesi predaval je prah za svinjsko bolezen, kupoval krompir, obetal denarje po 1, 4, in 5 gld. — ali seveda dal ni nič. — Toda vse je bilo zastonj. — Propali so in sicer za vselej. Ko je bila zmaga Slovincem vidna, obšla je S. slabost, da se je moral iti za nekaj časa za grmovje in na trato na pelin — past. Tudi glasovanje nadučitelja ni hotelo pomagati, — tresel se mu je život, da je komaj in komaj zamogel več pisati. Veselje Slovincem bilo je veliko. Cesarska zastava s cerkvenega stolpa označevala je zmago. Še enkrat čast in hvala vrlim narodnjakom, ki se borijo za pravico, vero, narod in cesarja. Vsem omahljivcem in deserterjem pa naj bo rečeno, da se spokorijo in se k svojim vrnejo. —

Od Pohorja. „Za Slovence nimam denarja, vrni mi, kar si mi dolžan!“ tako je rekel zagrizen nemčur kmetu, ki je volil po svojem prepričanju, in ni hotel potegniti z nemčursko stranko. Zapomnite si to dobro, posebno vi zapeljani slovenski kmeti, ki še vedno mislite, da so nemčurji vaši prijatelji. Ob času volitev se jim res usta kar sličejo od same dobrote, od samih sladkih besed in praznih obljub. Takrat lazijo za vami, vas vabijo k sebi, se vam prilizujejo in sladkajo na vso moč ter tako marsikaterega izmed vas vjamejo v svojo mrežo. Ko pa nimajo volitve, pa se takoj zopet pokažejo stari lisjaki. Svoje zagrizeno sovraštvo do Slovincem zdaj očitno kažejo, krohotajo se vam in vas zaničujejo, da ste slovenski norci, buteljni, treteljni in kar je več takih ljubeznjivih besed. Spametujte se vendar enkrat, in ne dajte se več od teh ljudi za nos voditi. Ako oni za vas ne marajo, pokažite, da tudi vi za nje ne marate. S kakoršno mero nam merijo oni, s tako jim merimo tudi mi. „Za Slovence nimamo denarjev“ pravijo nemčurski mogotei, da bi pa od Slovincem ne hoteli denarjev imeti, tega pa nikdar ne rečejo. Od koga pa imajo ti velikaši svoj denar, svoje bogastvo, ako ne od Slovincem? Slovenec za nje dela in jim pomaga do premoženja in v zahvalo ga potem povsod zaničujejo in obrekujejo. Nemčurji za nas nimajo denarjev, mi pa recimo: tudi mi jih za vas nimamo. Zahajajmo tedaj odsihdob le k svojim ljudem, kupujmo le pri domačinih ali pa vsaj pri tistih poštenih Nemcih, ki nas ne sovražijo zato, ker smo Slovenci. Tistih grdih nemčurjev pa, ki za nas še prijaznega pogleda nimajo, se izogibljimo kolikor je mogoče. Za denar se vse dobi, povsod in ne samo pri naših nemčurskih velikaših.

Iz Kozjanskega okraja. G. Joh. Stadler veleposestnik in poštar v Št. Petru pod gorami kandidoval je proti Mih. Vošnjaku za državnega poslanca. — J. Stadler se je nekdanj za narodnjaka hlinil, in imeli so ga za takega; bil je cenilni komisar, nekdanj tudi župan, zdaj še odbornik ne, je pa pravcati ud in „šoterliferaant“ Kozjanskega okrajnega zastopa, ki nas od nekdanj z visocimi procenti osrečava, ter „Reblauskomissär“. Da bi bil za občni blagor kaj koristnega storil, nam ni znano. V tej

zadevi stoji daleč za svojim protikandidatom. Pogrešamo pri njem sposobnosti državnega poslanca, in po njem bi se v državnem zboru le število kimavcev pomnožilo. — S tem, da so ga Celjani priporočali, da je Suppane — renegat „vom reinsten Wasser“ — njegov glavni agitator, je pač dokazano: da stoji v vrsti nemških lažiliberalcev, izmed kojih je eden gronke besede izustil: naša dolžnost je, da kmeta na nič spravimo („es ist unsere Pflicht, dass wir den Bauer zu Grunde richten“); nek drugi pa: Delal bodem na to, da bodo trije kmetje eno suknjo imeli. To je hudo.

Od sv. Benedikta v Slov. goricah. Naši kmetje so bili in še so vseskozi narodni ter so tudi pri poprejšnjih volitvah volili tukajšnjega narodnjaka, obče spoštovanega in priljubljenega č. g. župnika za volilnega moža. Ali kaj stori letos tukajšnji občinski predstojnik, o katerem se je že delj časa mislilo, da eika na liberalno stran? On namreč imena čč. gg. župnika in kaplana ni zapisal v imenik volilnih mož, kakor da bi ona voliti pravice ne imela. Močno so se torej čudili nazoči volilci, ko prideta ob določeni uri volitve tudi omenjena čč. gg., da bi spolnila svojo dolžnost in ko se zdaj izve, da njih imeni niste v imeniku volilcev in da torej voliti ne smeta. Gospod predstojnik, ali se vjema tako ravnanje s pravicoljubnostjo, katero Vam vaša služba nalaga? Ako pa je istina to, s čemer ste Vi svoje ravnanje zagovarjati mislili, rekoč, da ste — pozabili (!) na č. g. župnika, kateri je vendar vaš najbližnji sosed, ki plačuje v Benedički občini 96 fl. davka; in če niste vedeli, da imajo tudi čč. gg. kaplani in gosp. učitelji pravico voliti, potem vam je svetovati, da bi svojo službo kot občinski predstojnik pri prvi priliki kakemu spretnejšemu možu prepustili. Celo dozdevno pa je to, da ste s svojim ravnanjem mislili, da bi volilci vas volili za volilnega moža, pa vam je spodletelo, kajti bila sta izvoljena narodna 2 moža.

Iz Trbovelj. V naši občini imamo štiri ljudske šole: 1. pri sv. Katarini, 2. pri farnej cerkvi v Trbovljah, 3. v Hrastniku, 4. v Vodah. Tri šole tedaj so bolj ali manj oddaljene od župnijske cerkve in se otroci teh treh šol le o posebnih prilikah, kakor v sv. Alojzija god, v cesarja rojstveni dan, ob časih spovedi in nekaterih malih drugih prilikah zamorejo skupno vdeleževati svete maše. To je žalostno, pa o šolskih dnevih, tedaj ob delavnikih, skoraj ne more drugače biti. Bolj žalostno za naš kraj pa je, da je pri nas ob nedeljah in zapovedanih praznikih šolske otroke po vseh gričih, hribih in prisojeh v razgrajanji in vpitji povsod polno, a v cerkvi pri službi božji je jih le malo videti. Toda saj ni čuda, da je tako. Nekaterim starišem je deveta briga, grede li njih otroci kedaj v cerkev k službi božji ali nikoli. Zato imeli bi se gospodje učitelji nekoliko bolj pobrignoti, saj imajo tudi nalog otroke k pravosti in pobožnosti izrejevati. Toda opaziti moram žalibože, da nekateri gospodje učitelji v tej zadevi veliko, veliko premalo storé.

Evo tu imate dokaz: Učitelj naznanjujoč otrokom binkošne praznike, govori jim tako-le: „Otroci, od jutri do prihodnje srede imate binkošne praznike, nimate tedaj šole. Učite se v tem prostem času sami doma, hodite pa v tem času tudi pridno v — grmovje, nabirajte tam marljivo kebre, pokončajte gosonice, pobijajte metulje in drugo tako golazen!“ Vse to je prav, gospod učitelj, ali v tem prostem času, o binkoštnih šolskih praznikih, imamo tudi dva zapovedana praznika; ali naj na ta dva zapovedana praznika otroci tudi v šumo beže in tam oni sree žlahtneči posel opravljajo? Kaj pa, gospod učitelj, ko bi bili Vi otrokom tudi rekli: „Hodite pa v tem prostem času, posebno na oba binkošna praznika, pridno v cerkev k sv. službi božji? — z.—“

Od Sotle. Dne 26. t. m. bil je v Slatini volilni zbor, sklican od č. g. B. Raič-a. Lepo številolušatelj se je nabralo, tudi iz sosednjih župnij: Šmarije, sv. Peter, Rogatec itd. Da je bil govor č. g. kandidata izvrsten, da se najbolje iz tega sklepati, ker so možaki v kljub vročini čez poldrugo uro govornika pazljivo poslušali in mu z burnimi živio-klicmi pritrjevali. Zborovanje se je od g. predsednika zaključilo s trikratnim živio-klicem na milo našo Slovensko domovino, na Avstrijo in ljubljene našega vladarja. Med tem smo dobili iz Šmarija telegram: „Kakor do zdaj, naj boče vspešno delovanje zasluznega gospoda Raič-a tudi v novi dobi; pomagajte vedno s tistim bistrim umom in neutrudljivim delovanjem tudi rokodelskeji zadrugi v Šmariji.“ Po končanem zborovanju se še je pri kupci veselo razgovarjalo, tudi nekatere slovenske pesmi smo zaslišali, — obžalovalo se je, da domačih nekaterih dobrih pevcev, ki sicer radi pojejo, ni bilo navzočih. Govor č. g. kandidata daje mi povod tukaj še par besedic spregovoriti. Kakor se vidi, še je veliko trnja na Slovenskih tleh! Č. g. govornik jo je dobro zadel, rekši, da naš pšeničak tujei jedó, našinci pa se morejo po tujem klatiti in ako so že doma, še dostikrat ovsenjaka nemajo. To se posebno na Slatini vidi. Vsako spomlad boš videl tja prihajati tuje ljudi — večinoma iz mest —, ki vsi tukaj dobijo mastne službe (pšeničak). Čez leto si naberó penez, v jeseni pa kakor lastavice odletijo, da nabrani pšeničak mirno v kakem koticu zavživajo; a kaj je z našimi domačini? Videl boš dekleta na Slatini steklenice napolnjevatí sè slatino, celi den se trudi za 26 do 28 kr. in s tem se še mora prehraniti! to še ovsenjak ni! Slovenec je pač ponižna in potrpežljiva duša; njegova ponižnost gre še predaleč, ker on celo svoje sovražnike sè svojimi žuljavimi rokami podpira. Kedaj že bode tako daleč došlo, da bode Slovenec sam na svojih tleh svoj pšeničak jedel?! Upajmo!

Z Ribnice. (Šulvereinska glorijska), ki je lani tako mogočno se šopirila po celi Dravski dolini, letos že jako ponehuje in ne bo dolgo, da se bo slišalo le samo nemškutarsko jamranje zopet pri nas, katerega smo bili že prej navajeni. V dokaz temu so nam letošnje volitve v občinah Janževi

vrh-Arliea in Hudikot-Ribnica. Prva, prej zmiraj vrlo narodna občina je lani vsled pritiska šulvereinskega izvolila za volilce nasprotnike, a slava ji! letos je to napako popravila. Izvolila je izmed treh volilnih mož dva izvrstna narodnjaka, namreč g. Grubeljnika in Vomerja. Da je zmagal tudi nasprotnik g. Grögl, tega nikakor ni povzročila njegova strastna agitacija, temuč kmetje, nekatere „dobre duše“, le preveč se boje zamere komu in zaradi raznih zvez z njim kot trgovcem, je marsikateri mu glas privoščil; ne kot nasprotniku, temuč kot dobremu prijatelju in sosedu. Naj bi on te prijaznosti ne zlorabil in se drugikrat v volitvenih rečeh preveč za mojstra ne vtikal; sicer utegne še njemu se zgoditi enako, kot njegovim tovaršem! Vrlim narodnim volilcem pa prisrčna hvala za veliki trud, ki so ga imeli pri slabem vremenu, da so se volitve vdeležili tako mnogoštevilno in tako k zmagi narodne naše stvari pripomagali. Posebno narodno hvalo po zaslužijo vrlji gg. Grubeljnik, Vomer, Kozjak in Uran, kateri smejo biti res ponosni na srečni uspeh, katerega so največ oni povzročili. Slava jim! — V občini Ribnica-Hudikot so zmagali, kakor navadno, nasprotniki in sicer z večino 8 glasov. Slabo vreme, nestanovitnost volilcev in strastna brezobzirna agitacija nasprotnikov, vse to je povzročilo, da so sicer izvrstni volilci naši propali. Zraven pa so nasprotniki tudi se poslužili vsakojakih sredstev, da so nekatere narodne volilce volitvi odtegnili, svesti si svoje slabosti. Da bi bila njihova reč pravična, ne bilo bi treba volilne pravice marsikomu kratiti, kakor je storil mojster naših nemčurčkov g. T., pa tako je neki že treba bilo. Mislim, da se bodo mu dotični že sami zahvalili za to prijaznost. Sicer pa tudi zaslužijo vrlji narodnjaki v Ribnici vso hvalo, da so držali tako strogo disciplino in nasprotnikom toliko skrbi in strahu napravili, posebno č. g. kaplan so storili vse, da so zbudili kmete k pravični reči naši. Hvala lepa jim v imenu naših narodnjakov in kmetov! Dalje so se tudi izvrstno trudili gg. Hartman, Miklavec in Pivec, za kar jim gre vsa hvala. Niste ljubi moji sramotno propali, saj ničesar niste imeli zgubiti, ker še v Ribnici nikoli niste zmagali; pa narodno zavest ste vendar že precej zbudili in to vam bodi ponos pri vašem trudapolnem delu. Le tako naprej in zмага bo drugikrat naša!

Domobranski.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Česki listi poročajo, da so Nj. veličanstvo presvtili cesar imenovali škofa grofa Schönborna praškim nadškofom. — Na Kranjskem so bili izvoljeni grof Hohenwart, kanonik Klun, Viljelm Pfeifer, Adolf Obreza, dr. Hren in dr. Poklukar. Prof. Šuklje dobil je 288 glasov, Margheri 196 gl.; nobeden tedaj nima absolutne večine, treba bode torej ožje volitve. Na Goriškem zmagala sta dr. vitez Tonkli in monsignor Valussi.

V Istri sta izvoljena liberalci Franceschi in narodni kandidat Vitezič. Na Zgornjem Avstrijskem bilo je pri volitvah v kmečkih občinah izvoljenih sedem konservativcev. Na Solnograškem izvoljena sta doseđanja konservativna poslanca Lienbacher in Neumayer. V Bukovini so izvoljeni konservativci Lupul, Pino in Zotta. V Celovcu zmagal je minister Pino, Einspieler propadel je za 7 glasov. Na nemškem Štajeru bili so izvoljeni Alois in Alfred Lichtenstein, Karlon, Kaltenegger. Kakor poljski časopisi poročajo je uže sestavljen program za novi državni zbor. Meseca septembra potrjevale se bodo volitve, volile delegacije itd.; meseca oktobra zborovale bodo delegacije, meseca novembra pa deželni zbori in v drugi polovici januarja pričelo se bode državno-zborsko zasedanje.

Vnanje države. Afgansko mejno vprašanje je rešeno, Merušak in Zulfikar ostaneta pri Afganistanu; glavne točke v meji so se konečno določile. Afganci sami jeli so se oboroževati proti Rusom, Angleži jim pa iz Indije orožje pošiljajo; Herat in Kabul bodo vtrdili. — Albanski vodje zborovali so v Stanovcih ter sklenili poslati k sultanu prošnjo, da se hitro iztirajo avstrijske čete iz Bosne in Hercegovine. Napali so Albanci tudi zopet Srbijo pri Karavli in Kuršamlji ter oropali jedno srbsko ves. — Angleži umikajo se naglo iz Suakima; doseđaj še ni znano bodo ga zasedli Turki ali Italijani. Mahdi dobiva orožje ob meji Tripolisa skoz Libijsko puščavo; pred kratkim zasegli so namreč ladjo, katera je bila obložena s smodnikom, namenjena Sudancem. — Abesinski kralj zbira svoje čete pri Adovi, da se postavi nasproti Italijanom, kateri hodijo od Massanaha. — Francoska zbornica v Parizu dovolila je 20 tisoč frankov, da se na državne stroške pokoplje sloveči francoski pesnik in brezverec Viktor Hugo; pogreb bode yelikansk.

Za poduk in kratek čas.

Nemčurske trdnjave padajo.

Od sv. Lovrenca v Puščavi imamo dopis, kateri bode marsikaterega zanimal. Zato ga podamo na tem mestu.

Volitev tako viharnih, kakor letos, pri nas dosihmal še nismo imeli nikdar. Drugekrati bila je na bojišču navadno le ena stranka in lahka ji je bila zмага. Letos pa ste prišli povsod obe stranki na volišča, obe dovolj močni in dobro pripravljene. Celo v trgu se je konservativna stranka letos prvokrat pokazala in lahko je s svojim uspehom zadovoljna, kajti lepo število glasov pričja, da je tudi tukaj več glav in več misli. V Kreenbahu so Slovenci propadli, pa le zato, ker že prileten mož od naše stranke ni dobro slišal, koga volijo drugi, ter je potem drugače volil in tako nevedoma nasprotnikom k zmagi pripomogel. V Rotenbergu je bivši nemški glažar slavno propadel. Čast pa vendar ni za naše domače ljudi, da dajo svoje glase rajši